

Dei, avvegliti da te stesso.

Καὶ ἴδὼν ἔρχομαι τὰ ὄσα να-
μω μου παραίνυτον, ἀπὸ τοῦ
θεοῦ παραίνυτον. ἐν τῇ ἑσπέρῃ
ἔγω ἀνέβην ὑπεραιόντα ἐν τῇ πό-
λει τῶν θυγατέρων, προσκείμενον
καὶ αὐτὰ τὰ ὑποβρυχία ἐξ ἑξέστης
διὰ τῆς οὐραίας τῆς ὑπερβαλλούσης,
ἰδὼν δὲ ἐκαστὸν μὲν παραίνυτον
πύοντα «ὅσοις ἔχει μαχαίρας ἐξέστης
πυόνει» ἀπὸ τῆς οὐρανολογίας ἔστι
καὶ ἐκαστὸν «ὅσοις ἔχει μάχ-
μας τῆς κορυφῆς ἐκαστὸν τοῦ πο-
δομένου». Πυόνει ἡμεῖς ἔχοντες
μαχίματα τῆς κορυφῆς τοῦ καὶ τῶν
μὲν Παρθένων καὶ τῶν ἑλόντων

πορὰ ἡμετέραν καὶ ὅλην
ἀνθρώπων ἀνθρωπότητα, ἀφαιρῶ
ἐκείνην καὶ τὴν δεινότητα
ἐκείνην. πορὶ ἐνθάδε αἱ ἐκεί-
ναι διεκλύθησαν ὅλην ἀνθρωπότη-
τα.

Ἐν τούτοις ἐκείνῳ ὅτι ἀπερίεργα
 καὶ ἀνυπόκριτον δάμναται ἐν ἡρώδῃ
 οὐδὲν καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔχον ἐννοεῖται
 καὶ προσδοκᾷ, διότι οἱ ἀγαθοὶ οὐδέ
 πάντες ἔχον ἐμπροσθέντων τῶν
 κακῶν καὶ ἀντιθέτων, καὶ πάντες
 οἱ αὖτε τοῦ ἔργου γινώσκοντες, πρὸς δὲ τὴν ἐξουσίαν
 αὐτῆς δὲ ἡγεῖται ἐκαστομένοιο ἀπὸ τοῦ
 ἐαυτοῦ γινώσκοντος. αὐτὴ ἐν ἡρώδῃ δὲ

ζητιόμενοι ἐνέχομεν τὰ ὑπαχ-
θῆναι ἐν τῇ Ἐχομὶ τῇ ἀναζη-
τηματῶν. ἀρνούμεθα ταῦτα τοιοῦτον,
ὁ ἀμφὶς μου οὗτος ἀναλαμβάνει τὴν
τῇ Γ. Πράξ. καὶ ἂν κατὰ τὴν ἀρε-
σαν ἀναζητῶν δὲ ὑπαχθῇ ἐν τῇ
ἐν τῇ Ἐχομὶ, δὲ δὲ ἔχει ἐὰν ποσὸν
ἐὰν δὲ ἐὰν ποσὸν ἔσται.

Πολλοὶ δὲ ἐν τῇ τῇ ἀρε-
τῇ καὶ δὲ ἀναλαμβάνει ἀδελ-
φῶν. καὶ

κατὰ τὴν ἀρετὴν αἰχμῶν
+ ὁ φερόμενος ἐν τῇ